

Sygn. akt VII U 1487/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 2019 r. w Warszawie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji odwołującego J. K. z dnia 10 kwietnia 2019r. od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 10 lutego 2019 r.

postanawia:

odrzucić apelację.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie oddalił odwołanie J. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 15 października 2018r., znak:(...)

Odwołujący J. K. złożył wniosek o pisemne uzasadnienie wyroku z zachowaniem ustawowego terminu dnia 6 marca 2019r. (wniosek k. 24). Natomiast w dniu 4 kwietnia 2019r. odebrał odpis wyroku z dnia 7 lutego 2019 r. wraz z pisemnym uzasadnieniem (epo k. 36). W dniu 10 kwietnia 2019r. J. K. przesłał do Sądu apelację od wyroku, która obarczona była licznymi brakami formalnymi (apelacja k. 37).

Zarządzeniem z dnia 15 kwietnia 2019r. odwołujący J. K. zobowiązany został przez Sąd do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych apelacji poprzez: wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia oraz sprecyzowania roszczenia tj. czego domaga się w związku z wniesioną apelacją, pod rygorem odrzucenia apelacji.(zarządzenie k. 31).

W dniu 24 kwietnia 2019r. zobowiązanie zostało skutecznie doręczone na adres odwołującego (epo k. 46). Do dnia dzisiejszego J. K. nie wykonał prawidłowo zarządzenia Sądu. W piśmie z dnia 30 kwietnia 2019r. odwołujący określił wartość przedmiotu sporu na 0 zł wskazując ponadto, że roszczenie dotyczy „spowodowania właściwego sposobu badania i orzekania przez lekarza orzecznika ZUS, tudzież komisję lekarską ZUS” poprzez uwzględnienie odczuwanego przez odwołującego bólu w okolicach krocza spowodowanego, w jego ocenie, obecnością „implantu elektronicznego (nanoelektronicznego)”, co nie stanowi prawidłowego wykonania zarządzenia Sądu tzn. wskazania wartości przedmiotu sporu oraz sprecyzowania roszczenia. Tym samym braki formalne apelacji nie zostały uzupełnione.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z § 1. art. 368 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać:

- 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości czy w części;
- 2) zwięźle przedstawienie zarzutów;
- 3) uzasadnienie zarzutów;
- 4) powołanie, w razie potrzeby, nowych faktów i dowodów oraz wykazanie, że ich powołanie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie było możliwe albo że potrzeba powołania się na nie wynika później;
- 5) wniosek o zmianę lub o uchylenie wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia.

§ 2. W sprawach o prawa majątkowe należy oznaczyć wartość przedmiotu zaskarżenia. Wartość ta może być oznaczona na kwotę wyższą od wartości przedmiotu sporu wskazanej w pozwie jedynie wtedy, gdy powód rozszerzył powództwo lub sąd orzekł ponad żądanie. Przepisy art. 19-24 i 25 § 1 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z brzmieniem art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

W niniejszej sprawie skutecznie doręczono odwołującemu zobowiązanie Sądu do uzupełnienia braków formalnych apelacji w dniu 24 kwietnia 2019 r., zatem termin do uzupełnienia braków upłynął dnia 2 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy zważył ponadto, co następuje: apelację odwołującego J. K. z dnia 10 kwietnia 2019 r. należało odrzucić jako niedopuszczalną również z racji braku interesu prawnego odwołującego. Interes prawny zachodzi bowiem w wypadku pokrzywdzenia (gravamen), polegającego w klasycznym ujęciu na niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie przez stronę. Przyjąć zaś należy, że nie ma podstaw do twierdzenia, że odwołujący mógł doznać uszczerbku prawnego na skutek wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia odwołania, które to rozstrzygnięcie ani nie zwiększyło jego obowiązków w sferze prawnej, ani nie zmniejszyło jego uprawnień. Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 15 października 2018 r, znak: (...) przyznała odwołującemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 30 kwietnia 2023 r. Sąd Okręgowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku z dnia 7 lutego 2019 r. wskazał m.in., że wątpliwości odwołującego co do przyczyn powstania niezdolności, na które odwołujący wskazał również w apelacji z dnia 10 kwietnia 2019 r. jak i piśmie z dnia 30 kwietnia 2019 r, nie miały charakteru istotnego dla uznania go za osobę całkowicie niezdolną do pracy, zaś jedynie pod tym kątem decyzja organu rentowego mogłaby potencjalnie zostać zweryfikowana w postępowaniu odwoławczym. Stan zdrowia odwołującego oraz skutki jakie zdiagnozowane u niego schorzenia wywołują były bezsporne i nie budziły żadnej wątpliwości. W istocie więc zmiana zaskarżonej decyzji nie mogła nastąpić. Prowadzi to do wniosku, że odwołujący nie miał interesu prawnego w zaskarżeniu wyroku Sądu z dnia 7 lutego 2019 r.

Z wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c., Sąd odrzucił apelację.

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

odpis postanowienia doręczyć odwołującej (wraz z pouczeniem) oraz pełnomocnikowi ZUS (bez pouczenia).